

[Socialministeren]

Samtidig foreslås det at indarbejde Dagpengeudvalgets faste praksis, hvorefter dagpengene bortfalder ved fødsel og adoption, når arbejdet genoptages inden udløbet af dagpengeperioden, i selve dagpengeloven.

Reglen om, at dagpengene kan nedsættes eller bortfalde, når modtageren i forbindelse med afholdelse af barsel får et beløb for sin varetagelse af et borgerligt ombud, ophæves. Dette er en følge af en ændring i de tilsvarende regler om beregning af arbejdsløshedsdagpenge.

Samtidig foreslås det, at der bliver mulighed for at yde nedsatte barseldagpenge i forbindelse med delvist fravær fra arbejdet på grund af arbejdets særlige karakter. Efter de gældende regler er der kun adgang til dagpenge ved fuldt fravær på grund af arbejdets særlige karakter.

Lovforslaget medfører, at de samlede indbetalinger til ATP forøges med ca. 160 mio. kr.

Forslaget om, at personer, der er omfattet af § 3, stk. 5, i lov om arbejdstilbud til ledige, skal få ret til dagpenge, vil medføre en merudgift på ca. 200.000 kr.

Ophævelsen af reglen om nedsættelse eller bortfald af dagpengene under varetagelse af borgerligt ombud vil medføre merudgifter på ca. 65.000 kr. årligt.

Hvad angår den øvrige del af lovforslaget, skønnes denne ikke at have økonomiske konsekvenser af betydning.

Idet jeg henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om ungdomsydelsens visitationsperiode).

(Lovforslag nr. L 204).

Det foreliggende lovforslag om ændring af visitationsperioden i bistandslovens ungdomsydelsesordning fremsættes på baggrund af den tillægsaftale, der er indgået den 15. februar 1993 som opfølgning af aftalen fra maj 1992 om aktivering på kort sigt.

Efter ungdomsydelsesordningen er kommunerne forpligtet til at give tilbud om beskæftigelse i 5 måneder til alle unge under 25 år, der

ansøger om kontanthjælp alene på grund af ledighed.

Visitationsperioden er i dag på 2 uger for unge under 21 år og på 13 uger for unge i alderen 21–24 år. Dette betyder, at beskæftigelsen af den unge skal tilrettelægges sådan, at den starter senest 2 uger henholdsvis 13 uger efter ansøgningen om hjælp. Der er imidlertid intet i vejen for, at kommunen giver den unge et tilbud allerede inden udløbet af disse frister. Kommunen har også mulighed for at vælge at starte ungdomsydelsesforløbet med at give den unge tilbud om at deltage i et vejlednings- og introduktionsprogram på op til 6 uger.

Med lovforslaget stilles der forslag om, at reglerne om visitationsperioden bliver gjort mere fleksible i perioden frem til den 1. januar 1994. Der er således tale om en midlertidig ændring, der alene har virkning i den resterende del af den periode, som er dækket af aktive-ringsaftalen fra maj 1992.

Den øgede fleksibilitet i ungdomsydelsesordningen opnås ved at indføre 2 dispensationsbestemmelser, der giver kommunerne mulighed for i det enkelte tilfælde at fravige visitationsperioden.

Den ene dispensationsbestemmelse tager sigte på den gruppe af unge under 21 år, der på tidspunktet for anmodningen om kontanthjælp har ansøgt om optagelse på en uddannelse, men hvor den unge endnu ikke har fået svar på sin ansøgning. Kommunerne skal her kunne vælge at forlænge den gældende visitationsperiode på 2 uger med op til 3 uger. Med en dispensation vil visitationsperioden dermed blive på op til 5 uger.

Den anden dispensationsbestemmelse omfatter unge under 25 år, der har forsørgelsespligt over for et barn, og som opfylder pligten ved at have barnet hos sig. Kommunerne får for denne gruppe af unge forsørgere mulighed for at fravige visitationsperioden, hvis hensynet til barnets forhold taler for det og situationen samtidig er den, at den unge inden for en begrænset periode har en planlagt uddannelse eller beskæftigelse foran sig.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

Herved skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

[Kirkeministeren]

Forslag til lov om kirken i Grønland.
(Lovforslag nr. L 196).

På baggrund af et ønske fra Grønlands hjemmestyre foreslås der gennemført en ændring af lovgivningen, således at Grønland bliver et selvstændigt stift inden for den danske folkekirke og der oprettes en stilling som biskop over Grønlands Stift.

Efter forhandling med hjemmestyret foreslås det, at Grønland, der hidtil har været en del af Københavns Stift, udskilles fra dette og oprettes som et selvstændigt stift, Grønlands Stift, med Vor Frelser Kirke i Nuuk som domkirke.

Desuden stilles der forslag om, at der oprettes et bispeembede i Grønland. Stillingen som biskop ønskes første gang besat med den nuværende vicebiskop.

Det forudsættes, at reglerne i den kirkelige lovgivning, hvorefter biskopperne udnævnes af dronningen efter indstilling fra kirkeministeren, ikke ændres. Dog skal resultatet af bispespejlet, der skal finde sted efter regler fastsat af hjemmestyret, fremsendes gennem hjemmestyret til kirkeministeren.

Biskoppen vil også i lighed med de øvrige biskopper i sin embedsvirksomhed høre under kirkeministerens tilsyn, ligesom biskoppen i egenskab af tilsynsførende med stiftets præster og menigheder vil være ansvarlig for, at præsternes embedsførelse er i overensstemmelse med folkekirkens bekendelsesgrundlag.

Lovforslaget vil betyde en merudgift for staten svarende til en bispeløn, idet vicebiskoppen ligesom præsterne og provsterne har været ansat og aflønnet af hjemmestyret. Den statslige merudgift forudsættes kompenseret ved fastsættelse af bloktilskuddet til Grønlands hjemmestyre. Lovforslaget indebærer i øvrigt ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Lovforslaget medfører i øvrigt ingen ændringer i de gældende regler for udnævnelse af præster og provster i Grønland. Disse vil fortsat være ansat som tjenestemænd under hjemmestyret.

Lovforslaget har været forhandlet med biskoppen over Københavns Stift og Grønlands hjemmestyre, der har givet sin tilslutning til, at Grønlands Stift oprettes i overensstemmelse med reglerne i lovforslaget.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille det til velvillig behandling i det høje Ting.

Industriministeren (Trøjborg):

Herved tillader jeg mig at fremsætte for Folketinget:

Forslag til lov om Garantifonden for Skibsbygning m.v. (skibsværftsaftalen).
(Lovforslag nr. L 197).

De politiske partier i Folketinget indgik den 3. februar 1993 en aftale om indførelse af en statslig, præmiebaseret garantiordning for 2. prioritetslån i skibe samt om ændring af den gældende skibsværftsaftales indeksfinansieringsordning. Denne aftale var en opfølgning af skibsværftsaftalen fra den 25. november 1992 mellem de samme partier.

Den politiske aftale går navnlig ud på etablering af en selvfinansierende statslig skibsgarantifond på kommercielt grundlag. Skibsgarantifonden skal medvirke til at stille den supplerende sikkerhed, som Danmarks Skibskreditfond kræver for långivning til skibsfinansiering. Skibsværftsaftalen indeholder yderligere en ændring af leveringsfristen i indeksslåneordningen, således at indeksslån med statslig inflationsgaranti kan ydes for kontrakter indgået i 1993 til levering over tre år indtil udgangen af 1995.

Lovforslaget har til formål at gennemføre disse to forslag i overensstemmelse med den politiske aftale mellem Folketingets partier.

Behovet for garantiordningen skyldes, at det som følge af de særlige vanskeligheder i såvel shippingsektoren som den finansielle sektor i den senere tid er blevet vanskeligt at opnå garanti fra pengeinstitut eller forsikringsselskab som supplerende sikkerhed over for Danmarks Skibskreditfond. Dette har gjort det vanskeligt at opnå den fornødne finansiering af skibsbygningen og har dermed forringet skibværftens ordremuligheder. Det foreslås derfor i overensstemmelse med den politiske aftale at etablere en midlertidig statslig skibsgarantiordning for ordrer indgået i en treårig periode fra 1993 til og med 1995 med en samlet garantiramme på 5 mia. kr. og en præmiesats på 2 pct. Statsgaranti vil blive stillet gennem en særlig statslig fond, Garantifonden for Skibsbygning, som skal kunne medvirke til den nødvendige garantistillelse sammen med den finansielle sektor.